

[Johan Asmussen.]

i skat?“, og han svarede: „Det ved jeg ikke.“ Dér har man ganske klart i en nødde-skal en illustration til det, som vi finder er betænkeligt og forkert: at folk ikke ved, hvad de kommer til at betale i skat.

Statsministeren havde talt med en svensker, og andre har talt med nordmænd; nogle har sagt det ene, og nogle har sagt det andet ud fra deres erfaringer. Men der er også svenskere og svenske erhvervsfolk, der har sagt noget andet end det, statsministeren havde fået at vide, eller i hvert fald givet den erfaring, man nu har deroppe, en vis belysning. Bladet Kontor-Nyt fra den 17. oktober har talt med en række svenske erhvervsfolk, og en af dem, en regnskabschef i et større firma, har talt om det uhyre administrative arbejde, virksomhederne har. Man spørger ham:

„Hvorfor gør man så ikke vrøvl over denne overflødige arbejdsbyrde?“

Dertil svarer svenskeren:

„Måske fordi vi er for sløve. Ingen erhvervsleder er formentlig glad for kildeskatteforpligtelserne; men vi finder os i dem, fordi vi har vænnet os til dem nu.“

Vi har ikke kildeskatten, så vi har ikke vænnet os til noget, og inden man her i landet begynder at vænne sig til noget, som man måske senere bliver ved at køre videre med, fordi man er for sløv til at gøre vrøvl, tror jeg, man skulle gå ganske anderledes grundigt til værks og finde frem til helt andre løsninger på vore skatte-reformproblemer.

Finansministeren (*Henry Grünbaum*): Jeg vil gerne sige nogle ord om spørgsmålet om kontrol efter § 86. Det indtryk, hr. Foged prøver på at give folketetinget og vel dermed også befolkningen i dette spørgsmål, er jo ikke rigtigt. For det første er politiet i hvert fald ikke her berettiget til at være med. For det andet er der slet ikke tale om ransagning, som hr. Foged snakkede om; der er tale om eftersyn. Jeg ved ikke, om hr. Foged også vil have det forbudt, at gasmanden kommer og læser af i de små hjem; han repræsenterer en offentlig myndighed, og det er noget ganske konkret, der skal efterses — eller kontrolleres, hvis man vil kalde det sådan — og det samme

gælder i dette spørgsmål. Det er ikke en ransagning, men et eftersyn af konkret art af de regnskabsbøger, som har med disse ting at gøre. Hvis myndighederne virkelig brugte en sådan anledning til ransagning eller husundersøgelse, ville man da reagere; det ville simpelt hen være ulovligt. Det er altså et helt forkert billede, hr. Foged giver af dette spørgsmål; der må naturligvis være en adgang for offentlige myndigheder til at kontrollere disse ting.

Vi har det samme i afgiftslovgivningen. Det var ganske ejendommeligt at tænke på under den store debat her forleden dag, der var foranlediget af hr. Foged, at ikke én havde reageret dagen før, da vi behandlede momsforlaget; heri står præcis den samme bestemmelse ordret, og det har været forhandlet i momsudvalget en hel vinter. Det er ikke noget nyt, der står i momsforlaget denne gang; præcis det samme har stået der hele tiden, så jeg forstår ikke rigtig dette. Jo, jeg forstår det egentlig godt, for nu skal man altså gøre befolkningen forskrækket over nogle skatteforslag, som indeholder helt rimelige bestemmelser om den nødvendige kontrol.

Men i dette tilfælde har politiet altså ikke noget med det at gøre; der er tale om et eftersyn, og der må være kontrol på stedet med regnskaberne. Det samme skal gælde dem, der ikke fører regnskaber. Her er det ikke husmoderen, der er tænkt på, men erhvervsdrivende, som jeg ved hr. Foged kender, der ikke er regnskabsførende. Hvorfor skulle de være bedre stillet? Hvorfor skulle de, som ikke er regnskabsførende, have et fortrin fremfor dem, der fører regnskab? Det kunne jeg godt lide at høre et svar på. Det mener jeg ikke de skal.

Med hensyn til selve beløbets størrelse har jeg givet udtryk for, at jeg selv finder, at de 20 kr. er for lille et beløb. Det løser ikke det problem, som man har villet løse; man har nemlig med de 20 kr. villet sige, at den tilfældige medhjælp ikke skal med ind i systemet, og her er 20 kr. for lidt; det tror jeg også at et flertal i udvalget, som behandlede det i vinter, mener.

Hr. Ninn-Hansen opretholder desværre — og det er jeg ked af — det standpunkt, de konservative har indtaget, at man kan have to forskellige systemer, og han citerede